

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

Недригайлівська селищна рада Сумської області

вул. Щebetунів, 7,
смт Недригайлів,
Недригайлівський район,
Сумська область, 42100

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Недригайлівської селищної ради Недригайлівського району Сумської області «Про встановлення фіксованих ставок єдиного податку для фізичних осіб-підприємців на 2020 рік» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Недригайлівської селищної ради Недригайлівського району Сумської області від 06.05.2019 № 242.

За результатом проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань планування, фінансів, бюджету та соціально-економічного розвитку Недригайлівської селищної ради, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення планується встановити фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності.

1. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ селищні ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків обов'язково визначаються об'єкт

оподаткування, платник податку і збору, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ.

Натомість, у проекті рішення відсутні майже всі обов'язкові елементи податку, що передбачені статтею 7 ПКУ, крім ставок податку.

Отже, наголошуємо на визначенні у проекті рішення всіх обов'язкових елементів податку або наведенні посилань на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

2. Назва проекту рішення потребує редакційних правок в частині доповнення назвою селищної ради, на території якої буде справлятися податок, що встановлюється.

3. У пункті 1 проекту рішення планується встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців для першої групи платників єдиного податку – 10% до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб та для другої групи платників єдиного податку – 20% до розміру мінімальної заробітної плати, встановлених законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Відповідно до норм пункту 293.2 статті 293 ПКУ фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб-підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності.

У зв'язку із вищенаведеним, пропонуємо пункт 1 проекту рішення привести у відповідність до вимог статті 293 ПКУ.

Наданий аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) до проекту рішення, а саме його зміст і наповнення, не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ розробник проекту рішення обмежився лише текстовим описом проблеми, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі II АРВ визначені розробником цілі регулювання є абстрактними, не мають якісного, кількісного, та часового виміру та не вказують, які проблеми мають вирішити.

У розділі III АРВ, розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Натомість, при описі альтернатив, розробник АРВ не проаналізував та не оцінив вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них **у числовому (грошовому) вимірі**.

При оцінці впливу на сферу інтересів держави, населення та суб'єктів господарювання в АРВ до проекту рішення, розробником не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат від застосування кожної з альтернатив у

кількісному (грошовому) виразі; не наведено розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті єдиного податку за запропонованими ставками), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Також, в АРВ не обгрунтовано розміру ставок податку, що встановлюється для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритму їх визначення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі IV розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі V АРВ розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі VIII АРВ розробником не у повній мірі наведено показники результативності дії регуляторного акта. Згідно із пунктом 10 Методики, прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

Отже, пропонуємо у таблицях розділу VIII АРВ визначити прогнозні показники на I, II, III та IV квартали 2020 року.

Враховуючи строк дії регуляторного акта та вимоги статті 12 ПКУ, якими задекларовано, що місцеві податки та збори встановлюються лише на один бюджетний рік, зазначаємо, що витрати суб'єктів малого підприємництва повинні розраховуватися лише на перший рік дії регулювання без врахування витрат за наступні роки та з горизонтом за 5 років, а розрахунок бюджетних витрат на адміністрування регулювання не здійснюється.

Розділ IX АРВ не містить інформації щодо конкретних періодів проведення базового та повторного відстеження результативності дії регуляторного акта, що не узгоджується з вимогами Методики.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (далі – М-Тест) до АРВ розробником проекту рішення не вказано місяця проведення консультацій з

представниками підприємництва, не наведено інформаційних даних про їх учасників, не описано результати опитувань та не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоноване регулювання, що порушує вимоги статті 4 Закону, зокрема принципи збалансованості та передбачуваності.

Враховуючи вищезазначене, розробником не доведено відповідність проекту рішення вимогам статті 4 Закону, зокрема принципам **збалансованості** – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та **ефективності** – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням викладеного вище, пропонуємо привести проект рішення Недригайлівської селищної ради Недригайлівського району Сумської області «Про встановлення фіксованих ставок єдиного податку для фізичних осіб-підприємців на 2020 рік» у відповідність до вимог законодавства згідно з наданими пропозиціями, а аналіз регуляторного впливу до нього – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результатами розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

